

Prelatovo pismo (rujan 2011.)

Pozivam vas da se ovaj mjesec zadržite na nekim aspektima koje je Rimski Prvosvećenik istakao kada je objašnjavao Abrahamov lik – našega oca u vjeri, kako ga naziva liturgija-zbog njegove postojane vjernosti u ispunjavanju Gospodinovih zapovijedi.

5.09.2011.

Predragi, neka mi Isus čuva moje kćeri i sinove!

Pišem vam ove retke dobro se sjećajući lika Benedikta XVI. i bezbrojnih mladih koji su odgovorili na poziv Petrova nasljednika i došli na Svjetski dan mladosti. Svi smo pripremali taj događaj u molitvi, uvjereni da će do mnogih na jedan ili drugi način doći glas Gospodina koji poziva svakog pojedinca da Ga slijedi. Na završetku tih dana nastavimo moliti kako bi odluke za intenzivniji kršćanski život sazrele u onima koji su slušali i razmatrali riječi Svetoga Oca.

Pozivam vas da se ovaj mjesec zadržite na nekim aspektima koje je Rimski Prvosvećenik istakao kada je objašnjavao Abrahamov lik – *našega oca u vjeri*, kako ga naziva liturgija^[1] - zbog njegove postojane vjernosti u ispunjavanju Gospodinovih zapovijedi.

Na njegovom zemaljskom putu kod Abrahama se ističe njegovo pažljivo

slušanje božanske riječi. Od kada napušta svoju obitelj i rođenu zemlju, ostavljajući kriva božanstva kako bi služio živom Bogu, njegov život temeljito je označen predanjem koje mu je Bog dao nakon što mu se objavio. I mi se moramo približiti svetoj Euharistiji u težnji da otkrijemo Božji glas. Ovako je rekao Rimski Prvosvećenik pred nekoliko mjeseci: **želim vas pozvati (...) da bolje upoznate Bibliju – očekujem da je imate kod kuće – i da se preko tjedna zadržite na čitanju i razmatranju u molitvi kako biste upoznali divnu povijest odnosa između Boga i čovjeka, između Boga koji nam se objavljuje i čovjeka koji odgovara i moli.**[2]

Naš je Utemeljitelj dao isti savjet: svaki dan čitati neki dio Novog zavjeta trudeći se u razmatrajućem i kontemplacijskom čitanju u prvoj osobi i koristiti Tješiteljeva svjetla. ***Čitajte Sveto pismo. Razmatrajte***

jedan i drugi prizor Gospodinova života i njegov nauk. Posebno promatrajte savjete i primjedbe kojima je pripremao tu skupinu ljudi koji su trebali biti Apostoli, njegovi vjesnici od jednog do drugog kraja zemlje.[3] Kao što dobro znate, u svojem džepnom kalendaru imao je zabilježene neke tekstove iz Svetoga pisma koje je prelazio i o kojima je često razmišljao. Iz njegovog osobnog iskustva potječe misao koja se nalazi u *Brazdi: Nekoliko minuta dnevnog čitanja Novog zavjeta koje sam ti savjetovao (...) služe zato da bi utjelovio, da bi “ispunio”* *Evandjelje u svom životu... i “činio da se ispunja”.*[4]

Ali vratimo se na Abrahamovu povijest. Vjera ga vodi da pažljivo sluša riječi Gospodinove i da ih ostvari. Njegova prisnost s Bogom raste u susretima s Njim i tako Sveto pismo konačno o njemu kaže da je

bio *Božji prijatelj*.^[5] Također i Isus Krist tako naziva Apostole: *vas sam nazvao prijateljima jer vam priopćih sve što sam čuo od Oca svoga*.^[6] I ponavlja nam to svakom pojedincu – ne samo jedan put, već mnogo puta – svaki dan.

Prijatelj prijatelju otvara srce, govori mu o svojim brigama, projektima i radostima. A za vrijeme molitve sve više se jača prisnost s Bogom.

Abrahamova je povijest paradigmatična. Pazite, kada Gospodin odluči kazniti stanovnike Sodome i Gomore zbog njihovih grijeha, to najrije priopći svojem prijatelju: *Zar da sakrivam od Abrahama što ću učiniti kad će od Abrahama nastati velik i brojan narod te će se svi narodi zemlje njim blagoslivljati?*^[7] Sveti Otac komentira: **ovdje Abraham intervenira svojom molitvom (...).** Preko njega Gospodin želi u svijet ponovno uvesti vjeru, poslušnost i

pravednost. Sada se taj Božji prijatelj okreće prema stvarnostima i potrebama svijeta, moli za one kojima prijeti kazna i moli za njihovo spasenje.[8]

Ovaj dio Pisma ostavlja veliki dojam i ohrabruje, u njemu se čovjek, koji se sigurno oslanja na svoje svojstvo prijatelja, suočava na neki način s Uzvišenim, zagovarajući obraćenje grešnika pouzdanom molitvom.

Hoćeš li iskorijeniti i nevinoga s krivim? Možda ima pedeset nevinih u gradu. Zar ćeš uništiti mjesto radije nego ga poštediti zbog pedeset nevinih koji budu ondje? Daleko to bilo od tebe da ubijaš nevinoga kao i krivoga, tako da i nevini i krivi prođu jednako! Daleko bilo od tebe![9]

Gospodin prihvaća Abrahamovu molitvu. Ipak, patrijarh, bojeći se za samo pedeset pravednika u gradu smanjuje broj u svom razgovoru dok ne dođe do desetak ljudi: „Neka se

Gospodin ne ljuti", on će opet, "ako rečem još samo jednom: Ako ih je slučajno ondje samo deset?" "Neću ga uništiti zbog njih deset", odgovori.

[10]Na kraju, kao što vidimo – i prouzroči nam muku to zatvaranje srca – Sodoma i Gomora bili su razoreni: u tim gradovima nije se našao ni najmanji broj pravednih koji bi se bili izbavili od kazne.

Koliko je važna molitva jednih za druge! Više od povijesnog zaključka ovog dijela ovdje se vidi veličina božanskog milosrđa. Papa objašnjava kako **Abraham sa svojom molitvom ne zaziva čisto zasluženu pravednost, već zahvat spasenja koji, uzimajući u obzir nedužne, oslobađa od grijeha i nečiste, jer im oprašta.**[11]Također i sada, kao i u drugo vrijeme povijesti, Gospodin je spreman obratiti srca, prihvaćajući molbe svojih prijatelja. Ali potrebno je da svaki pojedinac više moli kako bi se duše vratile prijateljstvu s

Bogom i kako se ne bismo mi udaljili. Kao što je rekao naš Otac, problem je što ***malo nas moli i mi koji molimo, molimo malo.***

Potrebno je uvijek moliti i moliti intenzivnije za potrebe Crkve, duša i cijeloga svijeta. Činimo to s vjerom, poniznošću i ustrajnošću. Sjetimo se Gospodinova obećanja Davidu, Abrahamovu potomku: *fue tecum in omnibus, ubicumque ambulasti*^[12], bio sam s tobom kuda god si išao. Te riječi su se mnogo dojmile našega Oca, jer je u njima vidio sigurnost koju Gospodin svojom neprestanom blizinom pruža svojoj djeci.

Mesijansko proroštvo upravljeno Davidu slijedi ovim riječima: *I kad se ispune tvoji dani i ti počineš kod svojih otaca, podići ću tvoga potomka nakon tebe, koji će se roditi od tvoga tijela, i utvrdit ću njegovo kraljevstvo (...). Tvoja će kuća i tvoje kraljevstvo trajati dovijeka preda mnom, tvoje će*

prijestolje čvrsto stajati zasvagda.

[13]To obećanje je postalo stvarnost u Isusu Kristu, te je i dalje u Crkvi prisutno. Jednom prilikom – sada već prije točno osamdeset godina – sveti je Josemaría shvatio da je također i Djelo živi dio mističkoga Tijela. Činio je molitvu pred Svetohraništem kada mu je Gospodin dao da izgovori ove riječi onako kako stoje u liturgiji. Naš je Utemeljitelj to zapisao u svojim duhovnim bilješkama. ***Ovako kažu riječi iz Svetoga pisma koje su se našle na mojim ustima: „et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in aeternum“: razmišljao sam o smislu rečenice polako je ponavljajući. A zatim, jučer popodne, kao i danas, kada sam ponovno čitao te riječi (...) dobro sam shvatio da mi je Isus Krist pojasnio, na našu utjehu, da će „Djelo Božje uvijek i svugdje biti s Njim, učvršćujući zauvijek kraljevstvo Isusa Krista“.***[14]

Mislamo dakle više na to da ti i ja moramo biti s Gospodinom, odgovarajući na dodire milosti. Iako bi svatko od nas bio i znao da je malenkost, naš Otac želi računati s našom suradnjom – uz ostale vjernike Crkve – kako bi svoje milosrđe donio ljudima. On želi spasiti ljude od njihovih grijeha – koji su pravi uzrok svakoga zla – ali poštuje slobodu stvorenja. Kao u slučaju onih gradova za koje se molio Abraham, potreban je minimalan odgovor od strane ljudi: **kako bi se zlo pretvorilo u dobro, mržnja u ljubav i osveta u praštanje. Stoga bi se pravednici trebali nalaziti u gradu i Abraham bez prekida ponavlja: „Možda se tamo nalazi...“.**^[15] Papa ističe da je „tamo“, unutar bolesne stvarnosti mjesto gdje se treba nalaziti začetak dobra koje može izliječiti i vratiti život. Te su riječi upravljene također i nama: neka u našim gradovima bude začetak dobra;

učinimo sve što je potrebno kako ne bi bilo samo deset pravednih i kako bi živjeli i preživjeli naši gradovi i kako bismo se izbacili od unutarnje gorčine koja je odsutnost Božja.[16]

Primjećujemo li da naš pouzdani razgovor s Gospodinom ima važnu ulogu u ispunjenju božanske odredbe za spasenje? Bog računa s našom osobnom borbom, s tvojom i mojom molitvom kako bi dušama poslao obilje milosti. Nemojmo se obeshrabriti zbog prividne prepotencije zla! Prorok je Jeremija tražio za Boga samo jednog pravednika u Jeruzalemu kako bi spasio grad: *Prođite ulicama jeruzalemskim, pogledajte dobro i raspitajte se, tražite po njegovim trgovima, pa ako nađete ijednoga čovjeka koji čini pravo i traži istinu, oprostit ću ovom gradu.[17]* Situacija se nakon Utjelovljenja Riječi radikalno promijenila. Više nije

odsutnost jednog pravednika ono što može spriječiti učinak božanskoga milosrđa, jer taj Pravednik živi: to je Isus, pobjednik nad grijehom i nad smrću, koji u Nebu čuva usvojeno čovječstvo i *uvijek živ da se za njih zauzima*.^[18] Stoga ne smije nikad ponestati onih koji usred svijeta neprestano uzdižu svoju molitvu k Nebu, dobro sjedinjeni s Kristom. Zatim će, kako tvrdi sveti Otac, **molitva svakoga čovjeka naći svoj odgovor; tada će svaki naš zagovor biti u potpunosti uslišan**.^[19]

Koliko puta sam iz usta našega Oca čuo ovaj poklik: ***vjera, djeco moja, vjera!*** Jer sve se popravljalo ako molimo, ako sjedinimo svoje molitve s onima koje Krist prinosi Bogu Ocu u svetoj Misi, žrtvi koja ima neograničenu djelotvornost zagovora. Tako su se uvijek ponašali kršćani, prije svega u posebno teškim vremenima. Pročitajmo opet stranicu Djela apostolskih koja nam priča o

Petrovom zatočeništvu u Jeruzalemu. [20] Sveti je Josemaría na to mislio u jednom od svojih razmatranja za vrijeme vjerskog progona u Španjolskoj, godine 1937. Njegove riječi, upravljene tada maloj skupini ljudi koji su bili s njim u skloništu, potpuno su aktualne, jer nakon prolaska konkretnih povijesnih previranja ostaju trajne.

Dok je razmatrao prizor, naš se Otac pitao: ***Što su mogli učiniti prvi kršćani za obranu prvoga Pape? Najveći dio njih bio je bez ikakvog utjecaja; a ono što su imali, nisu mogli koristiti. Ali sveti nam Luka ne ostavlja nejasnim ponašanje te svoje prve braće. Kaže: oratio autem fiebat sine intermissione (Dj 12, 5). Molili su bez prestanka. Sva Crkva na nogama, uzdignutih ruku – u stavu molitve – zazivala je svoga Boga. Kakvi su bili rezultati tog ponašanja? Navečer, u Petrovu zatvoru, pojavio se u***

njegovoj ćeliji anđeo, probudi ga i reče: surge, velociter (Dj 12, 7); ustani brzo, obuci odjeću i obuću. Lanci su spali, otvorila su se vrata zatvora i Prvak Apostola izađe iz svoga zatočeništva.[21]

Kako želim da nas taj komentar našega Oca potakne na molitvu punu pouzdanja za Crkvu, za Papu i za sve ljude! U vrijeme molitve pred Svetohraništem govorimo Gospodinu o svojim prijateljima, rodbini i poznanicima, moleći za sve što im je potrebno. Učinimo apostolske planove *s Isusom i uz Isusa*, jer tako će oni uspjeti: od običnih inicijativa, naizgled malih – ništa nije malo kada se radi o duhovnom dobru za dušu – sve do zahtjevnih projekata koji trebaju društvu vratiti duboki kršćanski smisao. Ostvarimo opet savjet svetoga Josemarije: ***prije razgovora s ljudima, govorimo s Bogom o ljudima***. Moliš li svaki dan za ljude koje susrećeš? Trudiš li se za

nova prijateljstva i poboljšanje susreta sa svojim prijateljima? Na poseban način molimo za Papino putovanje u Njemačku, 22. do 25. ovog mjeseca.

Vraćajući se na početak ovih redaka, inzistiram na potrebi da Gospodinu preporučimo plodove svih djelatnosti koje su se ovih mjeseci ostvarivale po cijelom svijetu. Ponavljam: molimo posebno nakon dana u Madridu za kontinuitet apostolskog posla s mladima kako bi se svugdje mnogi muškarci i žene odlučili izbliza slijediti Isusa Krista. Povjerimo te želje Presvetoj Djevici Mariji, koristeći različite marijanske blagdane koji označuju mjesec rujan. Ne zaboravimo biti s Njom uz Križ Isusov na Misi i preko cijeloga dana. Na taj će se način ostvariti težnja za svetošću i apostolatom, što želimo zasijati u srca.

Utecimo se također i zagovoru don Alvara koji je tako vjerno ostvario *promjenu*. Ne možete ni slutiti koliko mi je ljudi i važnih osoba govorilo o onome što je rekao naš Otac: ***kada ja odem, u Djelu neće nastati nikakav potres***. I to se, kao što se hvala Bogu dogodilo, ostvarilo uz potpunu suradnju njegova prvog nasljednika, postojanim mirom koji je za njega bio karakterističan.

Radi svojih putovanja u Afriku preselio sam se u Francusku, gdje je sjedište jedne od dviju zračnih linija kojima se održava direktan let u Obalu Bjelokosti i Konga, i tamo sam bio nekoliko tjedana. Kao što možete zamisliti, u Parizu sam se vrlo živo sjetio našega Oca i don Alvara kada smo pošli moliti kod Čudotvorne medalje, gdje sam se, hvala Bogu, kao i uvijek, osjećao u pratnji svih. I također, kao i uvijek, osjetio sam kako je dobro biti „kod Kuće“. Bio sam nekoliko tjedana u Couvrellesu

sjećajući se koraka svetoga
Josemarije i njegova prvoga
nasljednika u toj kući za duhovne
obnove. Sjedinio sam se s njihovim
nakanama kako bi Gospodin nastavio
blagoslivljati posao u ovoj Regiji i u
mnogim drugima, jer potrebno je da
se pomnožimo s 500. Naime, glasno
nas zovu u mnoge nove narode.
Mnogo zahvaljujem Gospodinu za
susret s vašim sestrama i s vašom
braćom francuzima, ponavljajući
kako su nam na svim mjestima
potrebne mnoge nove ruke.

Upravo smo pred početkom posla u
Sri Lanci. Zar ne osjećate glad za
suradivanjem, svaki pojedini sa svog
mjestu, u ovoj sjetvi mira i radosti po
cijelom svijetu?

Sa svom vas ljubavlju blagoslivlja

vaš Otac

+ Javier

Pamplona, 1. rujna 2011.

[1] Rimski misal, Prva euharistijska molitva.

[2] Benedikt XVI., govor na općoj audijenciji, 18.5.2011.

[3] Sveti Josemaría, *Prijatelji Božji*, br. 172.

[4] Sveti Josemaría, *Brazda*, br. 672.

[5] Usp. 2 *Ljet* 20, 7; *Iz* 41, 8.

[6] *Iv* 15, 15.

[7] *Post* 18, 17-18.

[8] Benedikt XVI., govor na općoj audijenciji, 18.5.2011.

[9] *Post* 18, 23-25.

[10] *Isto*, 32.

[11] Benedikt XVI., govor na općoj audijenciji, 18.5.2011.

[12] *2 Sam* 7, 9.

[13] *Isto*, 7, 12-16.

[14] Sveti Josemaría, *Privatne bilješke*, br. 273 (8.9.1931.).

[15] Benedikt XVI., govor na općoj audijenciji, 18.5.2011.

[16] *Isto*.

[17] *Jr* 5, 1.

[18] *Heb* 7, 25.

[19] Benedikt XVI., govor na općoj audijenciji, 18.5.2011.

[20] *Usp. Dj* 12, 1-19.

[21] Sveti Josemaría, *bilješke iz razmatranja*, 24.6.1937.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-
pismo-rujan-2011/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-pismo-rujan-2011/) (11.08.2025.)